

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum trigesimum nonum. Jesu corpus pollinciunt & sepeliunt
Josephus & Nicodemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

CAPUT CXXXVII.

Crura Jesu, perinde ut latronum cruci itidem suffixorum, non franguntur.

EXOD. 12. 43, & seq. Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron, Hac est religio Phase In una domo comedetur, nec efferetis de carnibus ejus foras, nec os illius confringetis.

NUM. 9. 9, & seq. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens, Loquere filiis Israël, Homo qui fuerit immundus super anima, si ve in via procul in gente vestra, faciat Phase Domino in mense secundo, quarta decima die mensis ad vesperam: cum azymis & lactucis agrestibus comedent illud: non relinquent ex eo quippiam usque mane, & os ejus non confringent; omnem ritum Phase observabunt.

JOH. 19. 31, & seq. Judæi ergo (quoniam Parasceve erat) ut non remaneret in cruce corpora sabbatho (erat enim magnus dies ille sabbathi) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites; & primi quidem fregerunt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderent cum jam mortuum, non fregerunt ejus crura Facta sunt enim hæc, ut Scriptura impleteretur, Os non comminuetis ex eo.

CAPUT CXXXVIII.

Latus Jesu perfoditur.

ZACH. 12. 10. Et effundam super domum David, & super habitatores Jerusalem, spiritum gratie & precum: & aspicient ad me quem confixerunt; & plangent eum planctu quasi super unigenitum; & dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti.

JOH. 19. 33, & seq. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderent eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exiit sanguis & aqua Facta sunt enim hæc, ut Scriptura impleteretur, Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit, Videbunt in quem transfixerunt.

APOC. 1. 7. Ecce venit Jesus cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt: plangent se super eum omnes tribus terre.

CAPUT CXXXIX.

Jesu corpus pollinciunt & sepeliunt Joseph & Nicodemus.

ISA. 53. 9. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua.

MATTH. 27. 57, & seq. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathea, nomine Joseph, & qui ipse discipulus erat Jesu: hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus, & accepto corpore Joseph involvit illud in sindone munda, & posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et **Marc.** 15. 42, & seq. **Luc.** 23. 50, & seq.

Joh. 19. 38, & seq. Post hæc autem rogavit Pilatum Joseph ab Arimathea (eo quod esset discipulus Jesu: occultus autem propter metum Judæorum) ut tolleret corpus Jesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Jesu. Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Jesum nocte primum, ferens mixturam myrræ

Et alois quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus Jesu, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judæis sepelire.

I. QUAM hic ex Isaia vaticinationem damus, obscurissima semper ab Interpretibus habita est. Mihi simplex illa & nativa videtur expositio, additur quam & Ebraica facile admittunt: Et posuit cum impiis sepulcrum ejus, & cum Divite monumentum ipsius. Vel, in mortibus ipsius. Jam clarissima sententia est: Mortem eo loco passus est Christus Jesus, quo afficiebantur scelerati supplicio, illicque idem quod alii sepulcrum erat habiturus: at in Josephi Arimathæi, hominis divitis conditorium, ipsius atque Nicodemi viri optimatis manibus corpus ejus illatum est. Egregie hæc conveniunt verbis Isaia. Interpretationem istam secuti sunt Munsterus, Clarius, & Vatablus, & Recentiorum magna pars.

CAPUT CXL.

Jesu sepulcrum.

ISA. II. 10. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit sepulcrum ejus gloriosum.

Isa. 53. 9. Et dabit impius pro sepultura, & divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

Thren. 3. 53. Lapsa est in lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me.

Soph. 3. 8. juxta LXX. Διὰ τὸ τοῦ ὑπομεινόν με, λέξω κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεως μου εἰς μάρτυριον.

MATTH. 27. 59, 60. Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone munda, & posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et Marc. 15. 46. Luc. 23. 52, 53. Joh. 19. 41, 42.

Cyrillus Hierosolymitanus Catech. 14. Ἐξῆς κτ' τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ τῆς γραφῆς φησι, διὰ τὸ τοῦ ὑπομεινόν με, λέξω κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεως μου εἰς μάρτυριον βλεπόμενος ὅτι & τὸ πῶν ἡ ἀναστάσεως ἀπεδείχθη ὁ ἀποφθίτης μάρτυριον ἐπικλησιονόμορον; τίς γὰρ τῶ λόγῳ, μὴ κτ' τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας ὁ τὸ γολγοθᾶ κτ' ἡ ἀναστάσεως οὐδὲ ὁ τύπος ἐκκλησία καλεῖται, ἀλλὰ κτ' μάρτυριον; ἀλλ' ἵσως διὰ τὸ ἀποφθίτου τ' ὑπὸντα, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεως μου εἰς μάρτυριον. Et deinde juxta eandem Scripture connexionem dicit, Propterea expectata me, dicit Dominus, in diem resurrectionis mee, in Martyrium. Vides & locum, in quo rediit ad vitam, Prophetam prænovisse, qui Martyrii nomen erat habiturus. Quanam enim ratione locus ille Golgotha & Resurrectionis non appellatur Ecclesia, pro more reliquarum Ecclesiarum, sed Martyrium? At forsitan propter Prophetam, qui dixit, In diem resurrectionis mee in Martyrium. Et Eusebius De vita Constantini libr. 3. cap. 29. & libr. 4. cap. 40, 45, 46, 47. Athanasius in Apologetic. Hieronymus in Chronico, & alii.

I. HOC Sophoniae prædictum sic representavit Hieronymus, sui in Ebraicis præceptoris Judæi auctoritatem secutus: Quapropter expectata me, dicit Dominus, in die resurrectionis mee in futurum. Exemplar Ebraicum habet, וְיִשְׁמַח, quod diversam recipit expositionem. Quidam vertunt, ad spoliū: alii, in futurum: Jonathan, וְיִשְׁמַח, ad judicandum. At Septuaginta, εἰς μάρτυριον. Ita Aquila, & Theodotion, & Symmachus, teste Hieronymo: ita Syrus, & Arabs: ita Cyrillus uterque, & Theodoretus. Atqui his verbis eximia inest prædictio augusti illius & magnifici Templi, quod à Constantino Imperatore ad sepulcrum Christi, in monte Golgotha excitatum est, & Martyrium dictum, uti fusè narrat Eusebius in libris De vita Constantini. Porro nos supra in Propositione septima probavimus pertinere ad Christum, quæ commati huic apud Sophoniam subnexa sunt; unde existimare licet non temere nos facere, qui in eandem sententiam hoc quoque conferamus.